

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/73/2018
Identifikačné číslo spisu:	4415894600
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:4415894600.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu G. E., bývajúceho v M., zastúpeného JUDr. Romanom Juríkom, advokátom v Nových Zámkoch, Jazerná 19. IČO: 40 353 729, proti žalovanej EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 8453, v mene a na účet ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Tomáš Kušnir, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedenom na Okresnom súde Nová Zámky pod sp.zn. 4 Csr 1/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 30. novembra 2017 sp.zn. 7 CoSr 1/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1/ Okresný súd Nové Zámky rozsudkom z 11. apríla 2016 č.k. 4 Csr 1/2015-61 žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. v Bratislave, sp.zn. SR 09136/13, vydaného 5. februára 2014 a doručeného mu 14. februára 2014, zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania sumou 354,47 € k rukám právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobe, aj keby bola dôvodná, nie je možné vyhovieť, nakoľko žalobca zmeškal lehotu na jej podanie. Žalobca argumentoval tým, že lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola dodržaná, pretože upovedomenie o začatí exekúcie mu bolo doručené 26. novembra 2015, podal námietky voči exekúcii 12. decembra 2015 v konaní 10 Er 122/2015, čím v zmysle § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon č. 335/2014 Z.z.“) dodržal lehotu. Žalobu podával na súde 12. decembra 2015, ale z doručienky o doručení rozhodcovského rozsudku vyplýva, že tento prevzal 14. februára 2014, teda 30-dňová lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku mu uplynula 15. marca 2014. Námietky o včasnom podaní žaloby boli vyvrátené aj znením prechodných ustanovení zákona č. 335/2014 Z.z., v ktorých sa uvádza, že na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014. S poukazom na tieto skutočnosti súd na predmetnú žalobu

aplikoval zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon č. 244/2002 Z.z.“) účinný do 31. decembra 2014. Teda žalobca nedodrжал lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP.

2/ Krajský súd v Nitre na odvolanie žalobcu rozsudkom z 30. novembra 2017 sp.zn. 7 CoSr 1/2016 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. V odôvodnení uviedol, že pokiaľ ide o rozhodcovské rozsudky v spotrebiteľských veciach, ktoré boli vydané do 31. decembra 2014 na ich podklade možno začať exekučné konanie len do troch mesiacov od účinnosti zákona, pričom uplynutie tejto lehoty bráni v následnej vymáhateľnosti (nemožnosti udelenia poverenia na vykonanie exekúcie) a spôsobuje zánik materiálnej stránky právoplatnosti, ktorou je záväznosť rozhodnutia medzi sporovými stranami. Teda do 31. marca 2015 bude súd preskúmať rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľských veciach podľa právnej úpravy účinnej do 31. decembra 2014. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku z 5. februára 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 17. marca 2014 a vykonateľnosť 20. marca 2014, teda rozhodcovského rozsudku vydaného podľa zákona č. 244/2002 Z.z. žalobou na formulárovom tlačíve v zmysle zákona č. 335/2014 Z.z. Podľa § 46 ods. 3 tohto zákona môže spotrebiteľ podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii, pričom týmto osobitným predpisom je zákon č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok). Exekučný poriadok však v § 48 ods. 2 odkazuje výslovne na rozsudok vydaný v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa zákona č. 335/2014 Z.z., ktorý nadobudol platnosť 3. decembra 2014 a účinnosť 1. januára 2015 a žalobca sa preto nemohol na formulárovom tlačíve s úspechom domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného 5. februára 2014 s odkazom na § 48 ods. 2 a § 46 ods. 3 tohto zákona. Mohol tak urobiť iba spotrebiteľ v prípade, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný podľa zákona 335/2014 Z.z. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3/ Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca s tým, že dovolacím dôvodom je nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP), pričom rozhodnutie súdu záviselo od otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu dosiaľ nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP). Navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že zákon č. 335/2014 Z.z. zaviedol o.i. prechodné ustanovenie § 243d ods. 1 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého exekučný súd nemôže vydať súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok vydaný do 31. decembra 2014 a zároveň spĺňajúci kritériá „osobitného predpisu“, teda zákona č. 335/2014 Z.z. Ani z exekučnej praxe niet pochybností o výklade tohto prechodného ustanovenia Exekučného poriadku, teda ak dodávateľ nestihol lehotu podľa § 243d ods. 1 Exekučného poriadku a nepodal návrh na vykonanie exekúcie do 31. marca 2015, nemôže už proti spotrebiteľovi uplatňovať ako exekučný titul takýto rozhodcovský rozsudok. Potom spotrebiteľovi nevzniká nutnosť (ani) možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Naproti tomu, ak dodávateľ lehotu stihol, ako to bolo v danej veci, je už bezpredmetný charakter rozhodcovského rozsudku. Spotrebiteľ definitívne stráca možnosť brániť sa proti dodávateľovi vo vyhľadávacom konaní. Má možnosť brániť sa len v exekučnom konaní, čo vyplýva z právneho záveru odvolacieho súdu a ktorý nepovažoval za správny. Právne posúdenie veci dovolacím súdom považoval za nesprávne aj pri doslovnom výklade § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z., keď § 46 ods. 3 predlžuje lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku o dodatočných 15 dní. Zákon č. 335/2014 Z.z. teda výslovne poskytuje dodatočnú lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku pre prípad exekučného konania aj na rozhodcovské rozsudky vydané pred 1. januárom 2015, teda nie v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Kým pre spotrebiteľské rozhodcovské rozsudky v užšom zmysle slova (vydané 1. januára 2015 a neskôr) ide o ďalšiu lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, pre spotrebiteľské rozhodcovské rozsudky v širšom zmysle slova (vydané do 31. decembra 2014 v režime zákona č. 244/2002 Z.z.) ide zároveň o dodatočnú lehotu na podanie žaloby. Zákonodarcu dôsledne pamätal na situácie, kedy spotrebiteľ nestihol včas (podľa zákona č. 244/2002 Z.z. v lehote 30 dní od doručenia) podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, dodávateľ ale stihol včas (v lehote podľa § 243d ods. 1 Exekučného poriadku) podať návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (návrh na Okresný súd Banská Bystrica ako jediný kauzálny

príslušný exekučný súd od 1. apríla 2017 už vôbec neprichádza do úvahy). Výklad zákona použitý odvolacím súdom vytvára dve kategórie spotrebiteľov dotknutých rozhodcovskými rozsudkami doručenými do 31. decembra 2014, ktorí zároveň nestihli včas v „základnej“ lehote 30 dní podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Do jednej kategórie patria spotrebiteľia, proti ktorým sa začalo exekučné konanie do 31. decembra 2015 a úspešne pokračuje. Týmto spotrebiteľom už nepatrí súdna ochrana vo vyhľadávacom konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku. Môžu sa spoľahnúť len na súdnu ochranu v exekučnom konaní. Do druhej kategórie patria spotrebiteľia, proti ktorým sa exekučné konanie nezačalo alebo sa začalo po 31. marci 2015 (a teda podľa zákona sa muselo skončiť zamietnutím návrhu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie), prípadne sa síce začalo do 31. marca 2015, no exekučný súd, prihladnuc na prípadnú neprijateľnosť zmluvnej podmienky v podobe rozhodcovskej doložky, nevydal poverenie na vykonanie exekúcie. Takíto spotrebiteľia požívajú naopak vysokú mieru ochrany svojich práv spotrebiteľov, plne v súlade so zákonom č. 335/2014 Z.z. a inými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Správne právne posúdenie je podľa neho také, že hoci sa rozhodcovský rozsudok vydaný do 31. decembra 2014 nenazýva spotrebiteľský rozhodcovský rozsudok, z hľadiska posudzovania lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. ho treba považovať za spotrebiteľský rozhodcovský rozsudok. Ak sa na základe rozhodcovského rozsudku vydaného a spotrebiteľovi doručeného pred 31. decembrom 2014 začalo exekučné konanie, má mať spotrebiteľ právo podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii spolu s námietkami proti exekúcii aj žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku (lehota 15 dní na podanie návrhu na zastavenie exekúcie v takomto prípade s ohľadom na prechodné ustanovenie § 243d ods. 1 Exekučného poriadku už neprichádza do úvahy).

4/ Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

5/ Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) preskúmal vec a zistil, že sú splnené procesné podmienky prejednávania veci. Dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

6/ V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7/ Žalobca vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Právnou otázkou, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, možno z dovolania vyvodíť nasledovne:

„Ak spotrebiteľ nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného podľa zákona č. 244/2002 Z.z. v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia, ktorá uplynula do nadobudnutia účinnosti zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, t.j. do 1. 1. 2015, a dodávateľ podal včas návrh na vykonanie exekúcie (§ 243d EP), môže spotrebiteľ podať takúto žalobu (o zrušenie rozhodcovského rozsudku) aj v exekučnom konaní v lehote na podanie námietok proti exekúcii podľa § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. v spojení s § 48 ods. 2 EP účinného od 1. 1. 2015?“

8/ So zreteľom na riadne nastolenie právnej otázky spôsobom zodpovedajúcim § 432 ods. 2 CSP dospel dovolací súd v danej veci k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu je v danom prípade procesne prípustný v zmysle uvedeného ustanovenia CSP. Následne dovolací súd skúmal, či je dovolanie žalobcu aj dôvodné. Dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné.

9/ Zo skutkového stavu vyplýva, že rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu so sídlom v Bratislave, Karloveské rameno 8 sp.zn. SR 09136/13 z 5. februára 2014 bol doručený žalobcovi 14.

februára 2014 a nadobudol právoplatnosť 17. marca 2014 a vykonateľnosť 20. marca 2014. V 30-dňovej lehote podľa § 41 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z., ktorá začala plynúť 15. februára 2014 a uplynula 15. marca 2014 žalobca žalobu na jeho zrušenie nepodal. Dodávateľ podal návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - predmetného rozhodcovského rozsudku - 21. januára 2015 v lehote podľa § 243d ods. 1 Exekučného poriadku. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo žalobcovi doručené 26. novembra 2015, proti exekúcii podal námietky 12. decembra 2015 (konanie sp.zn. 10 Er 122/2015) a súčasne (12. decembra 2015) podal žalobu o zrušenie predmetného rozsudku, pričom mal za to, že bola dodržaná lehota na jej podanie podľa § 46 ods. 3 zákona č.335/2014 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2015.

10/ Podľa § 40 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak
a/ rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
b/ rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, po ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
c/ jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
d/ sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietať,
e/ účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
f/ sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenia účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
g/ bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
h/ sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14/) alebo
i/ bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
j/ pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, 13a)
Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

11/ Podľa § 41 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

12/ Podľa § 54b ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní upravujúceho prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2015, ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

13/ Podľa § 73 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

14/ Podľa § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014, ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

15/ Podľa § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže

spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

16/ Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. januára 2015 exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.

17/ Podľa § 243d ods. 1 Exekučného poriadku exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie, rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

18/ Podľa ods. 2 na exekučné konanie začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu a ktoré nebolo ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

19/ Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 335/2014 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje osobitný predpis, len ak to tento zákon výslovne ustanovuje.

20/ V predmetnej veci žalovaná podala na Stálom rozhodcovskom súde voči žalobcovi návrh na začatie rozhodcovského konania, ktorým sa domáhala zaplatenia špecifikovanej sumy a ktorý vo veci rozhodol rozsudkom z 5. februára 2014. Ako z uvedeného vyplýva, je nesporné, že predmetný rozsudok bol žalobcovi doručený 14. februára 2014 a žalobca v 30- dňovej lehote, ktorá začala plynúť 15. februára 2014 a uplynula 15. marca 2014, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku nepodal. Teda správne sa súdy nižšej inštancie v prvom rade zamerali na skúmanie včasnosti podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorú žalobca podal až 12. decembra 2015 spolu s námietkami proti exekúcii, keď dodávateľ podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku 21. januára 2015 v lehote podľa § 243d ods. 1 Exekučného poriadku .

21/ Vzhľadom na dátum vydania rozhodcovského rozsudku a jeho doručenia účastníkom rozhodcovského konania je nesporné, že tak samotné rozhodcovské konanie, ako aj následné konanie pred všeobecným súdom sa spravovali ustanoveniami v tejto dobe platného a účinného zákona č. 244/2000 Z.z., ktorý v § 41 ods. 1 zakotvoval 30-dňovú lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, a to od doručenia rozhodcovského rozsudku. Nebolo potom sporné, že žalobca žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v tejto lehote, t.j. podľa platnej a účinnej právnej úpravy v tomto čase, nepodal. Od 1. januára 2015 nadobudol účinnosť nový zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (zákon č. 335/2014 Z.z.), ktorý v prechodných ustanoveniach (§ 73 ods. 1, 3) upravil, že ak nie je ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované. Rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

22/ Z ustanovenia § 73 ods. 2 ale vyplýva, že na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014. Vyplýva teda z neho, že na konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku, začaté na súde pred 1. januárom 2015, ako je to v danom prípade, sa aplikujú ustanovenia nového zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ale okrem lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského

rozsudku, ktorú treba posudzovať podľa doterajších predpisov. Gramatickým, jazykovým a logickým výkladom tohto prechodného ustanovenia, v časti citácie „ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015“, možno totiž dospieť k záveru, že sa nevzťahuje na lehoty, ktoré už uplynuli pred 1. januárom 2015, ale len na lehoty, ktoré síce začali plynúť pred 1. januárom 2015, ale do 31. decembra 2014, t.j. do účinnosti doterajších predpisov neuplynuli. Z toho potom vyplýva, že v predmetnej veci je rozhodujúcou skutočnosťou, že žalobcovi lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku uplynula pred 1. januárom 2015, t.j. podľa predchádzajúcej právnej úpravy - podľa zákona č. 244/2002 Z.z., pretože mu bol rozhodcovský rozsudok doručený 14. februára 2014 a posledným dňom lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku bol 15. marec 2014, t.j. 30-dňová zákonná lehota mu uplynula pred 1. januárom 2015. Preto sa už predĺžená lehota podľa novej právnej úpravy na žalobcu nedala použiť.

23/ Keďže teda lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobcovi uplynula podľa doterajšej právnej úpravy, ako z uvedeného vyplýva, neplynie mu žiadna „nová“ lehota na podanie takejto žaloby. Preto na predmetnú vec nemožno aplikovať ani ustanovenie § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z., i keď v § 73 ods. 2 zákona je upravené, že „ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté“, podľa ktorého je možné podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku aj v priebehu exekučného konania. Takáto možnosť by prichádzala do úvahy len v prípade, ak by lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku plynula aj po 1. januári 2015. To znamená, že odkaz na ustanovenie § 46 ods. 3 neznamena, že každý rozhodcovský rozsudok (vydaný aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z.) môže byť preskúmaný postupom podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, na ktorý práve § 46 ods.3 odkazuje. Relevantné pre posúdenie včasnosti podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku je teda to, či bol rozhodcovský rozsudok vydaný podľa zákona č. 244/2002 Z.z. v konaní začatom a aj skončenom podľa tohto zákona. Teda to, či žalobcovi lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku začala plynúť a aj uplynula podľa zákona č. 244/2002 Z.z.

24/ Správny bol potom záver súdov nižšej inštancie, podľa ktorého žalobca nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku včas. Lebo ak spotrebiteľ nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného podľa zákona č. 244/2002 Z.z. v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia, ktorá uplynula do nadobudnutia účinnosti zákona č. 335/2014 Z.z., t.j. do 1. januára 2015 a i keď dodávateľ podal včas návrh na vykonanie exekúcie, (§ 243d Exekučného poriadku), nemôže spotrebiteľ podať takúto žalobu (o zrušenie rozhodcovského rozsudku) aj v exekučnom konaní v lehote na podanie námietok proti exekúcii podľa § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. v spojení s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1. januára 2015.

25/ Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie žalobcu ako nedôvodné zamietol (§ 448 CSP).

26/ Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd nepriznal, pretože jej žiadne trovy v tomto konaní nevznikli.

27/ Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.